

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. P-12/2025-42

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji tog suda Katarini Franković, u pravnoj stvari tužitelja MANDO CODE J.D.O.O. OIB: 71588164470, Ulica Šandora Breščenskoga 4, Zagreb, zastupan po punomoćniku Bojanu Lujaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika GRAD DUBROVNIK OIB: 21712494719, zastupan po punomoćniku Dariu Obradoviću, odvjetniku u Dubrovniku, te umješac na strani tuženika TEXO MOLIOR d.o.o. OIB: 14447744368, zastupan po punomoćniku Mariu Obradoviću, odvjetniku u Dubrovniku, radi naknade štete u iznosu 24.780,00 eura, na glavnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 3. lipnja 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika i punomoćnika umješaca, objavljenoj dana 10. srpnja 2026.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: "Nalaže se tuženiku Gradu Dubrovniku OIB: 21712494719 isplatiti tužitelju MANDO CODE J.D.O.O. OIB: 71588164470 iznos od 24.780,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje: na iznos od 650,00 EUR teku od 30.12.2023. pa do isplate, na iznos od 24.130,00 EUR teku od 16.2.2024. pa do isplate, sve u roku od 15 dana."

i

riješio je

I. Odbija se zahtjev tužitelja za izuzećem vještaka Zvonimira Franića iz Domino Nekretnine d.o.o. kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi parnični trošak tuženiku u roku 15 dana u iznosu od 5.800,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je vlasnik nekretnine anagrafske oznake Lapadska obala 12., kat. čest. 1566 k.o. Gruž, a na kojoj je nastala šteta, sve uslijed nestručno i neprofesionalno izvedenih radova kojih je tuženik investitor te da je stoga za iste odgovoran. Navodi da je zgrada na adresi Lapadska obala 12 kupljena s postojećim priključkom za vodu, svi aparati s priključkom na vodu da su ispravno su funkcionirali, te da je tlak vode bio uredan i nije bilo niti najmanjega problema s vodovodnim instalacijama do početka radova rekonstrukcije Lapadske obale. Ističe kako tijekom jeseni 2023. izvođač radova Texo Molior d.o.o. je iskopao jamu ispred zgrade, a navodno kako bi spojili optičke i/ili telekablove, te da su izvođači ponavljali kopanje više puta i sve dublje, a sve iz razloga jer su krivo postavili oborinske cijevi, te kako je u međuvremenu pala kiša, tj. padala je kroz duži vremenski period te se u opisanu jamu, a koja je već bila puna vode, nalila dodatna količina vode koja je poplavila zgradu. Nadalje, tužitelj navodi da je dana 26. studenog 2023. došlo do ponovnog poplavlivanja stana na adresi Lapadska obala 12, te da je u svrhu utvrđivanja uzroka poplave izrađen pod posl. br.: 33/2023-VJ nalaz i mišljenje vještaka Ante Mucića, a kojim je utvrdio kako se bez obavijesti izvršilo rušenje i izgradnja novog vodomjernog okna, te pogrešnog spajanja smjera „Redukcijskog ventila” od strane izvođača radova na vodovodnoj mreži Lapadska obala (po saznanjima tužitelja društvo Texo Molior d.o.o. i/ili obrt ili društvo Miletić), bez obzira što je isto prethodno bilo uredno izvedeno od tvrtke Green Building d.o.o., a prema uputama tvrtke Vodovod Dubrovnik d.o.o., te da se izvršilo puštanje vode u vodovodnu mrežu na području cijele Lapadske obale. Ističe tužitelj da prilikom puštanja vode u vodovodnu mrežu dolazi do povećanog tlaka, u svim instalacijama vodovodne mreže, pa tako i u vodovodnim instalacijama stana, pogotovo ako nije ugrađen ili je pogrešno ugrađen „Redukcijski ventil” kojim se regulira-smanjuje pritisak vode na potrošna mjesta u stanu, pa da je u trenutku puštanja vode u vodovodnu mrežu na Lapadskoj obali „Redukcijski ventil” koji je ugrađen u vodomjerno okno ispred stana nije bio u funkciji, jer je pogrešno ugrađen (okrenut). Na opisani način u stanu tužitelja ističe kako je došlo do nastanka štete u visini od 24.130,00 EUR. Tužitelj nadalje potražuje i iznos od 650,00 EUR a na ime izrade nalaza i mišljenja vještaka, odnosno potražuje se sveukupno iznos od 24.780,00 EUR. Tužitelj navodi da sukladno čl. 1108. Zakona o obveznim odnosima naručitelj i izvođač radova na nekretnini solidarno odgovaraju trećoj osobi za štetu koja joj nastane u vezi s izvođenjem tih radova, a upravo da je tuženik naručitelj radova na Lapadskoj obali, te da temeljem čl. 1109. Zakona o obveznim odnosima nadalje navodi kako solidarni dužnik koji isplati više nego što iznosi njegov udio u šteti može zahtijevati od svakog od ostalih dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega, a koliko iznosi udio svakoga pojedinog dužnika, sud određuje s obzirom na težinu njegove krivnje i težinu posljedica koje su proistekle iz njegova djelovanja, odnosno propuštanja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, odnosno da osporava pasivnu legitimaciju, osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe kako tuženik nije odgovoran za predmetni štetni događaj te da sam tužitelj nije dostavio nikakav dokaz o odgovornosti tuženika u ovoj pravnoj stvari. Navodi kako nije došlo do istovrsnih štetnih događaja u svim ostalim

Posl. br. P-12/2025-42

objektima na tom predjelu. Oспорava vještvo vještaka Mucića i navodi kako se ne može koristiti kao vjerodostojan dokaz u ovom postupku, te da tužitelj trebao tražiti osiguranje dokaza po neovisnom vještaku kojeg imenuje sud, a što da je propustio učiniti. Nadalje ističe kako tužitelj tvrdi da se štetni događaj zbio 26. studenog 2023.g., a kako je fotografiranje stana sačinjeno 29. studenog 2023.g., gdje ing. Ante Mucić potvrđuje da je stan u trenutku očevida bio potpuno suh, a što je u odnosu na tvrdnje tužitelja o plavljenju stana zapravo u kontradikciji sa zatečenim stanjem samo tri dana kasnije navodeći da posebno kada se ima na umu da je u to vrijeme bila temperatura od 2,8-15 °C, te se u samo tri dana na toj vanjskoj temperaturi stan nikakvim sredstvima i uslijed takve poplave na koju tužitelj upućuje, nije mogao potpuno osušiti. Oспорava tuženik u bitnome da bi odgovornost bila dokazana i svi elementi potrebni kod instituta naknade štete. Navodi i da tuženik nije sam ili preko treće osobe izvodio radove spajanja redukcijskog ventila, a što je po navodima tužitelja razlog za nastanak štete u navedenom objektu. Tuženik sukladno članku 211. Zakona o parničnom postupku moli naslov da službenim putem obavijesti izvođača radova na Lapadskoj obali Texo Molior d.o.o., o tečenju ove parnice obzirom da je isto trgovačko društvo imalo zaključen ugovor o izvođenju radova na projektu proširenja Lapadske obale u sporno vrijeme kao glavnim izvođačem.

3. Sud je temeljem čl. 211. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje u tekstu: ZPP) obavijestio društvo Texo Molior d.o.o. o otpočetoj parnici te je rješenjem od 5. svibnja 2025.g. dopustio miješanje navedenog društva na strani tuženika.

4. Tijekom postupka tužitelj izlaže i predlaže kao u tužbi, a tuženik izlaže i predlaže kao u odgovoru na tužbu, dok umješača na strani tuženika se pridružuje navodima tuženika, te navodi da TEXO MOLIOR d.o.o. nije izvodio bilo kakve radove na instalaciji redukcijskih ventila i puštanja vode u vodovodnu mrežu, te da predmetni radovi nisu bili u obuhvatu navedenog projekta u kojem je bio angažiran umješač. Punomoćnik tužitelja ističe kako je društvo VODOVOD DUBROVNIK d.o.o. u rješenju (l.s. 15) navelo da nisu obavljali nikakve radove niti imaju saznanja da su radovi obavljani, a da je tužitelj na terenu viđao radnike TEXO MOLIOR d.o.o., a ne radnike VODOVODA DUBROVNIK d.o.o. Oспорava vjerodostojnost dokumentacije sa koordinacijskih sastanaka jer nisu potpisani, te ističe kako je bavedeno samo parcijalna dokumentacija, te da nedostaje ostatak dokumentacije.

5. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu:

- zahtjevi za naknadom štete mirnim putem od 26. kolovoza 2024. i 14. studenog 2024. sa odgovorom u e-mailu,
- e mail korespodencija punomoćnika tuženika i punomoćnika umješača od 2. studenog 2024. te očitovanje Texo Molior d.o.o. od 21. listopada 2024.,
- Zahtjev za pristup informacijama od 14. studenog 2024.
- Rješenje Vodovod Dubrovnik d.o.o. o odbacivanju zahtjeva za pristup informacijama od 26.11.2024,
- ZK izvadak,

- Izvješće o graditeljskom vještačenju vještaka Ante Mucića od 5.12.2023., fotografije,
- računi green building d.o.o, troškovnik,
- ispis sa internetske stranice, službena objava tuženika „POTPISAN UGOVOR Kreću radovi na rekonstrukciji Lapadske obale“ dostupan na poveznici <https://www.dubrovnik.hr/vijesti/potpisan-ugovor-krecu-radovi-narekonstrukciji-lapadske-obale-14580>,
- internetska objava DU Lista od 24. studenog 2024. „NAPREDUJU RADOVI Evo kako izgleda Lapadska obala“ dostupno na poveznici <https://dulist.hr/foto-napreduju-radovi-evo-kako-izgleda-lapadska-obala/857565/>,
- dopis umješaača upućen tuženiku od 3.5.2023,
- zapisnik s koordinacijskog sastanka broj 46 i 42,
- vještvo Deltagrad d.o.o. vještaka Damira Jovića od 2.5.2025.,
- na zahtjev suda raspravnim rješenjem od 5.5.2025. da tuženik dostavi svu dokumentaciju vezanu uz premetni ugovor o građenju sklopljen s Texo Molior d.o.o. isti je dostavio: kopiju katastarskog plana, ugovor radovi rekonstrukcije i proširenja Lapadske obale od 16.3.2021,
- fotografije u spisu i video zapis sa radnicima,
- pisani nalazi i mišljenja vještaka Domino Nekretnine d.o.o.
- te je sud saslušao svjedoke: Jelena Orešković Atabeyki, Mario Deranja, Vedran Bobić, Paula Pikunić Vugdelija, Mira Pleše, Ante Mucić i Damir Jović. te za sud i usmeno saslušao vještaka Zvonimira Franića, te je sud je na temelju izvedenih dokaza mogao donijeti nedvojbenu odluku, te druge dokaze nije bilo potrebno izvoditi kao saslušanje zz Green Buuilding jer je saslušana Mira Pleše iz navedenog društva koja ima neposredna saznanja.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadom imovinske štete.

7. Saslušana kao svjedok Jelena Orešković Atabeyki, kojoj je brat direktor tužitelja, a šogor većinski vlasnik iskazuje kako inače pomažem svom šogoru u poslovima jer da je to obiteljski biznis. Poznato joj je da je društvo kupilo kuću sa postojećim vodovodnim priključkom i kako se voda koristila i uredno da su plaćani računi i kako su radili neke radove u toj kući, adaptaciju i da za to vrijeme je sve bilo uredno i koristila se voda, kao i onda kad su završeni radovi, te da kad su se uselili također da je sve uredno funkcioniralo. Navodi kako je njihov izvođač prilikom adaptacije mjerio tlak pritiska vode o čemu imaju i fotografije i sve da je bilo uredno, te da su nakon što je završila adaptacija kuću 2 i pol mjeseca uredno koristili i sve što se tiče vode da je uredno funkcioniralo. Međutim navodi da kad su počeli radovi na lapadskoj obali ispred predmetne kuće i iz TEXO MOLIOR-a da su raskopali njihovo zemljište i stavili veliku crnu vodovodnu cijev na njihova ulazna vrata i napravili neko kao akumulacijsko jezero. Ističe da su odmah reagirali i da na terenu su bili njen muž i šogor i molili da se spusti cijev da mogu ući u kuću jer da se to nalazilo njima na ulaznim vratima. Tih dana ističe da je počela ulaziti voda kroz ulazna vrata jer se to "jezero" još napunilo i da je počela voda kroz prag ulaziti i da su odmah reagirali i molili da im dovedu zemlju u prvobitno stanje. Navodi da ne samo da voda ulazi preko praga nego i gore na katu zbog velikog tlaka da je voda curila niz zidove i da je nastala velika šteta i to u kupaonicama, da je bila poplavljena stolarija, da se voda spustila skroz do prizemlja, namještaj da se smočio, struja se morala iskopčati iz sigurnosnih razloga, a kasnije da su morali sve sušiti.

Posl. br. P-12/2025-42

Navodi da joj je 28. studenoga 2023. godine došla njihova inženjerka, koju smo zvali da vidi što se događa i da je angažirala Antu Mucića, kao sudskog vještaka koji je ustanovio da je došlo do razbijanja njihovog već postojećeg šahta i da je uslijed postavljanja novog šahta regulator tlaka okrenut na krivu stranu i radi toga da se dogodila šteta, pa da su onda angažirali radnike koji su to sve popravili i sanirali štetu. Iskazuje da je šaht malo i pomaknut od strane izvođača TEXO MOLIOR-a sa postojećeg mjesta i da se to dogodilo sve nakon što smo već kuću koristili 2 i pol mjeseca uredno. Na pitanje odakle su joj poznate činjenice da je netko iz TEXO MOLIOR-a razbio postojeći šaht i okrenuo regulator odgovara da je i svojim očima kao i njen muž to vidjeli na videu i fotografijama, a onda da su pozvali inženjerku i sudskog vještaka. Navodi da su videosnimke njima ljudi slali koji su to snimili jer da nisu mogli vjerovati što im rade, a da je neke snimio njen muž i šogor. Navodi kako svojim očima nisam vidjela tko je okrenuo regulator. Ono što je vidjela je da su radnici TEXO MOLIOR-a radili radove na njihovoj zemlji, na kući bez da su ih o tome obavijestili.

8. Svjedok Mario Deranja navodi kako je društvo TEXO MOLIOR bio glavni izvođač radova na rekonstrukciji lapadske obale faza 2, 3 i 4, te da je upoznat s sporom jer da ga je upoznao Grad Dubrovnik i tražio očitovanje. Navodi kako između Grada Dubrovnika i TEXO MOLIOR-a postoji ugovor o izvođenju radova, a da predmetni radovi iz ovog spora ne predstavljaju sadržaj ugovora o izvođenju radova. Iskazuje kako TEXO MOLIOR nije izveo radove na šahtu ispred kuće društva tužitelja. Navodi da su jako blizu te kuće izvođeni radovi ali ne na području zemljišta te kuće, te da čestica lapadske obale na kojoj su izvođeni radovi je susjedna čestica te kuće, te da su imali obvezu doći sa cjevovodom u neku blizinu šahta pored te kuće, na neku granicu parcele, a gdje je granica parcele se operativno određivala, te da gdje je granica najčešće se određuje u komunikaciji s susjedima, a kako se ovdje odredila granica nema saznanja. Na poseban upit punomoćnika tužitelja odgovorio je kada mu je pokazan l.s. 27, 28 i 29 da je na l.s. 27 prikazana cijev privremene instalacije, a da je tu cijev postavio TEXO MOLIOR sa obvezom GRADU DUBROVNIKU 2021. godine odmah po uvođenju u posao. Točna pozicija te privremene instalacije, po sjećanju, se dogovarala sa vlasnicima svih objekata i ona da je iznimka od pravila da se ne ulazi u tuđe čestice. Kada mu je pokazali l.s. 28 ne može se očitovati jer ne znam što se htjelo sugerirati s strelicom i upitnikom, a na l.s. 29 da je okolnost koja se dogodila i ne tiče se okolnosti vezane sa nalazom i mišljenjem, te da se na l.s. 29 ne može se očitovati jer ne znam koji je to radnik ni što izvodi.

8.1. Sud i stranke na ročištu su ispred svjedoka pregledale i video snimak pa je svjedok naveo da mu nije poznat radnik koji nešto šteta na nešto i više od 2 metra od predmetnog okna, a upitan za radnu uniformu, navodi da takva radna odijela imaju mnoge građevinske firme pa i TEXO MOLIOR.

8.2. Svjedok navodi da kao preduvjet dobivanja uporabne dozvole mjeren je tlak u cjevovodima na predmetnom gradilištu, te da je bilo više mjerenja, a da taj tlak zna oscilirati, a da je tlak bio uredan, te da nitko od drugih stanovnika lapadske obale osim tužitelja se nije žalio na tlak vode. Ističe kako TEXO MOLIOR nije pružatelj vodnih usluga niti je spajao vodovodne cijevi na okna

Posl. br. P-12/2025-42

koja su u privatnom vlasništvu, odnosno da to uopće nije bilo ugovoreno u ugovoru o građenju između TEXO MOLIOR-a i GRADA DUBROVNIKA te da ti radovi nisu izvršeni. Inače da te radove radi izvođač kućnih instalacija angažiran po vlasniku objekta. Javno komunalno poduzeće radi te poslove.

9. Svjedok Vedran Bobić, nadzorni inženjer ispred GRADA DUBROVNIKA na predmetnom gradilištu iskazuje kako se sjeća da su se predmetni radovi na tom gradilištu odvijali do granice obuhvata zemljišta lapadske obale i uglavnom se nije zadiralo u privatna zemljišta. Sjeća se dogovora da je obveza izvođača do granice parcele s privatnim osobama. Upitan kako su znali granice parcela odgovara da je postojao geodet koji im je dao točne pozicije. Tijekom izvođenja radova nije bio upoznat da je ikakav problem s predmetnom kućom tužitelja. Ne sjeća se da bi bila neka šteta prilikom izvođenja radova na tom području. Kada je svjedoku predložen videozapis u spisu isti navodi da to ne izgledaju kao predmetni radovi čiji je bio nadzorni inženjer i ne može prepoznati čiji su to radnici. Čini mu se da su ti radovi izvan obuhvata njihovih radova ali ne može biti siguran. Ističe da prema ugovoru između GRADA DUBROVNIKA I TEXO MOLIOR-a nije bilo ugovoreno priključivanje vodoinstalaciji, odnosno izvođenja radova priključenja potrošača u šahtu, a prema njegovim saznanjima to inače obavlja Vodovod Dubrovnik, te da to nije bila obveza GRADA DUBROVNIKA.

10. Svjedok Damira Jovića, inače sudski vještak, kojeg je angažirao grad Dubrovnik da analizira opravdanost zahtjeva za naknadu štete koje društvo tužitelja podnijelo prema tuženiku navodi da nije bio na licu mjesta, ali kako mu je predloženo vještačenje kolege Ante Mucića, pa je zaključio da se ne može na temelju tog vještačenja odrediti odgovornost Grada Dubrovnika za navedeni štetni događaj jer da Grad Dubrovnik nije odgovoran za izvedbu vodovodnih priključaka već samo glavnog magistralnog cjevovoda, a da je to trebao raditi vodovod Dubrovnik, te kada mu je pokazan l.s. 21-23 i fotografije na istome ističe kako se radi o priključcima čiji izvođač je Vodovod Dubrovnik ili bi bar trebao biti. Navodi da se vidi da je redukcijski ventil ugrađen naopačke, a nije prikazana dokumentacija kućnih instalacija. Navodi kako nije realno moguće da se za 2 dana osuši zid, te da iz izvedbenog projekta proizlazi kako predmet nije izvedba kućnih instalacija. Navodi da je prikazao analizu one dokumentacije koju mu je Grad dostavio, a ne zna je li mi što prešućeno.

11. Svjedok Mira Pleše navodi da je bila angažirana na radovima uređenja nekretnine tužitelja Mondo Code kao inženjer gradilišta, a kad su ugovorili posao nisu znali kakav će zahvat biti na Lapadskoj obali, a da su se u stvarnosti radovi izvodili istovremeno i radovi adaptacije predmetne nekretnine i radovi na Lapadskoj obali, ali da je kuća i ranije imala priključke na vodovod i struju nije trebalo biti nikakvih problema. Nakon adaptacije navodi da je sve upotrebljavano i sve normalno radilo. Navodi da su se kasnije radovi približili kući i krenuli su pozivi investitora kuće prema njima i njoj jer da su radnici Texo moliora napravili iskop ispred kuće u dvorištu, dok okolne kuće nisu dirali jer su oni imali kameno popločenje, te da u tom trenutku više nije bio moguć pristup kući bez velikih čizama zbog iskopa koji se punio morem i vodom. Nije joj bilo jasno zašto se raskopalo tuđe dvorište i pitala je inženjere u kontejneru koji su tamo bili, a oni su rekli da ih ništa ne pitam jer da će to proći i da se to mora napraviti. Navodi da su morali zaštititi kuću da ta voda ne ulazi preko praga i

Posl. br. P-12/2025-42

onda da su stavili vreće sa pijeskom, te da je izvođač radova Texo molior crne velike cijevi promjera cca 160 mm stavio iznad ulaznih vrata na 1 m visine, te da ona nije mogla ući u kuću. Ističe da je tada nastao glavni štetni događaj kada je u kući nastala poplava, te da je došla u kuću i zatekla upravo ovo što je opisala i da na l.s. 20 na donjoj fotografiji vidi tu cijev ali je još bila podignuta iznad vrata. Kad je došla u 11 mjesecu kad je bila ta glavna poplava šaht da je bio novi, još je bila nova oplata i da se vidjelo da su to novi radovi, da je šaht je bio pomaknut na drugo mjesto gdje se i danas nalazi. Ističe da je tada angažirala pozvala gospodina Mucića kao vještaka, koji je došao i izradio vještačenje.

12. Paula Pikunić Vugdelija, pročelnica upravnog odjela za izgradnju i upravljanje projektima Grada Dubrovnika iskazuje kako su bili investitori izgradnje Lapadske obale i da je osobno sudjelovala na tjednim gradilišnim kordinacijama na gradilištu, ali da nikad nije saznala da bi bio neki predmet oko nekretnine do primitka tužbe. Navodi da je magistralni cjevovod i sve unutar obuhvata građevine bio predmet izvođenja radova, a da priključak na magistralni cjevovod nije radio Grad Dubrovnik nego društvo Vodovod Dubrovnik, te da su oni pratili njihove radove, te da su ih pozvali na gradilište kao sudionike i javili Vodovodu kad može izvesti radove priključka na glavni cjevovoda okolnih nekretnina. Navodi da se uvijek mora napraviti tlačna proba što je i napravljeno prije dobivanja uporabne dozvole koja je dobivena 19.12.2023. godine, te vezano za vodu da nije bilo prigovora od bilo kojeg korisnika kućnih priključaka.

13. Svjedok Ante Mucić iskazuje kako je na poziv gospođe Mire Pleše došao na teren i izradio svoj nalaz i mišljenje, te kada je izašao na lice mjesta i ušao u nekretninu vidio je da je prizemlje poplavljeno, odnosno da su bili vidljivi tragovi vode na podu prizemlja, na namještaju prizemlje i na zidu unutarnjeg stubišta koje veže prizemlje i kat. Utvrdio je da je redukcijski ventil u vodovodnom oknu okrenut u pogrešnu stranu. Upitan tko inače ugrađuje te ventile odgovara da to rade vodoinstalateri. Na katu gore je utvrdio da je kroz tuš voda ulazila i tekla po stanu. Ističe da prema navodima gđe Pleše u lipnju 2023.g. prema uputama djelatnika vodovoda izgradilo se vodovodno okno i ugradilo brojilo i ventil, a da su djelatnici izvođača navedeno razbili te izradili novo, te da Vodovod samo stavlja brojilo, a da angažirani vodoinstalateri od strane nekog investitora ugrađuju redukcijski ventil. Ovo zna kroz svoj posao kojim se bavi godinama i jer je sudski vještak za građevinu. Navodi da redukcijski ventil služi za smanjivanje tlaka a da ovdje očito nije bio pravilno postavljen i nije uspio regulirati tlak vode te da su dijelovi koji nisu tvornički bili prilagođeni izdržati takav tlak propustili vodu i došlo je do poplave. Navodi da redukcijski ventil nije bio pogrešno okrenut došlo bi do smanjenja tlaka vode iz mreže te ne bi došlo do poplave, a kada je bio na licu mjesta je vidio da je okno svježe izvedeno i novo i to je vidio po boji betona oko šahta. Navodi da redukcijski ventil je opcionalno izbor i ne dolazi u okviru usluge Vodovoda Dubrovnik kod priključivanja stana u vodovodnu mrežu i ugrađivanja vodovodnog brojila

14. Obzirom da su u spisu nalazi i mišljenja dva vještaka dostavljeni po strankama i izrađeni po njihovom privatnom nalogu, a koji su djelomično u suprotnosti sud je radi razjašnjenja odlučnih činjenica odredio izvesti

vještačenje po društvu Domino Nekretnine d.o.o. i to po stalnom sudskom vještaku ovog suda Zvonimiru Franiću. Punomoćnik tužitelja se naknadno (nakon što je pročitao pisani nalaz i mišljenje) protivio izboru vještaka Zvonimira Franića i to nakon što je vještak izradio svoj nalaz i mišljenje u ovom predmetu tražeći njegovo izuzeće navodeći da je pristran i neobjektivan, da polemizira s punomoćnicima, obilato se koristi uskličnicima i upitnicima, vrši pravnu analizu odgovornosti za štetu, daje savjete tužitelju, analizira iskaze svjedoka i slično. Nadalje navodi da je vještak Zvonimir Franić član Procjeniteljskog povjerenstva tuženika iz redova sudskih vještaka, da tuženik s članovima Procjeniteljskog povjerenstva sklapa ugovore kojima se regulira isplata naknade za njihov rad, da se konkretni vještak odrekao naknade za rad te da radi besplatno, te da konkretni vještak ne samo da radi za tuženika kao član njegova povjerenstva već da tuženiku i izravno pomaže osporavati nalaze i mišljenja drugih vještaka u parničnim postupcima u kojima sudjeluje Grad Dubrovnik, pa da je stoga ostvaren zahtjev za izuzeće iz čl. 71. t. 2. i 7. ZPPa. Vještak Zvonimir Franić je podneskom obavijestio sud kako su netočni i neistiniti navodi punomoćnik tužitelja te kako je zaposlen u dva trgovačka društva i to DOMINO NEKRETNINE d.o.o. i DOMINO NEKRETNINE PLUS d.o.o. oba iz Dubrovnika, te da nikada nije niti je sada u radnom odnosu sa Gradom Dubrovnikom, niti da prima ikakvu naknadu od Grada Dubrovnika. Sud je odbio zahtjev tužitelja za izuzećem vještaka Zvonimira Franića obzirom da sud nije našao razloge koje je naveo tužitelj da bi bili razlozi za izuzeće vještaka, posebno uzimajući u obzir da vještak nije zaposlenik tuženika, da je više puta na zahtjev suda vještačio u predmetima Grada Dubrovnika i to u korist suprotne strane, a ne u korist Grada Dubrovnika, te da svoj posao obavlja savjesno i u skladu s pravilima struke, pa tako i u konkretnom predmetu. Dijelove vještačenja u kojima vještak polemizira s punomoćnicima, se koristi uskličnicima i upitnicima, vrši pravnu analizu sud ne uzima kao relevantnim već samo njegova stručna utvrđenja u nalazu i mišljenju i odgovore na pitanja koja mu je postavio sud u rješenju kojim je imenovan za vještaka. Radi svega navedenog, sud je odbio zahtjev za izuzeće vještaka i donio odluku kao u toč. I izreke rješenja jer nije našao dokazanim uvjete propisane čl. 71 ZPP-a.

15. Sud je vještaku naložio da se izjasni o razlozima i okolnostima zbog kojih je nastala šteta tužitelju, visini nastale štete, odgovornosti za štetu i uzročno posljedičnoj vezi, a u svom usmenom iskazu pred sudom kao i u pisanom nalazu i mišljenju vještak Zvonimir Franić navodi u bitnome da ostaje i izlaže kao u svom pisanom nalazu i mišljenju u kojem se navodi da iz podataka u spisu Grad Dubrovnik nije ugrađivao vodomjer niti redukcijski ventil u pogrešnom smjeru kao ni društvo TEXO MOLIOR d.o.o. iz Cavtata, jer da to nije bilo u opsegu njegovog ugovorenog posla na projektu Lapadske obale. Ističe kako iz spisa nije jasno tko je izgradio novi armiranobetonski šaht za smještaj vodomjera, glavnog ventila i redukcijskog ventila, koji je sporan. Navodi da iza vodomjera i ventila za zatvaranje vode prema predmetnoj kući, sve što se je ugradilo, nije odgovornost Vodovoda iz Dubrovnika, jer da to radi sam Investitor ili vlasnik objekta za koji se radi vodovodni priključak. U odnosu na zadatak da utvrdi visinu i opseg nastale štete, za koju tužitelj potražuje 24.780,00 EUR, navodi da nije moguće provjeriti niti dokazati prema stanju spisa, jer nigdje nije vidio fotografije oštećenja, niti fotografije otklanjanja navodnih oštećenja, već da je GREEN BUILDING d.o.o. specificirao tu štetu i

Posl. br. P-12/2025-42

njezino navodno uklanjanje, u formi troškovnika sa jedinčnim cijenama koje se nalaze uz račun za avans, br. 04/PP/024 od 15.02.2024.godine, bez dokaza da je MANDO CODE j.d.o.o. platio taj račun u cijelosti za iznos kojeg potražuje u ovom sudskom postupku.

16. Provedene dokaze sud je cijenio sukladno odredbi čl. 8 ZPP-a svaki zasebno i sve dokaze zajedno te je na temelju rezultata cjelokupnog postupka došao do uvjerenja da nije tužbeni zahtjev osnovan i presudio kao u toč. I izreke presude.

17. Sukladno čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023 - dalje: ZOO-a) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. U odnosu na izvanugovorne odnose kao ovaj predmetni da bi postojala odgovornost za štetu, moraju se ispuniti opće pretpostavke odgovornosti za štetu, a to su: subjekt odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, uzročna veza i protupravnost štetne radnje. Naime tužitelj na kome je teret dokaza nije dokazao pretpostavke odgovornosti za štetu. Tužitelj nije dokazao da je tuženik kao odgovoran za štetu tužitelju u visini računa sa troškovnikom. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da Grad Dubrovnik nije ugrađivao vodomjer niti redukcijski ventil u pogrešnom smjeru kao ni društvo TEXO MOLIOR d.o.o. iz Cavtata, jer da to nije bilo u opsegu njegovog ugovorenog posla na projektu Lapadske obale. Ističe kako iz spisa nije jasno tko je izgradio novi armiranobetonski šaht za smještaj vodomjera, glavnog ventila i redukcijskog ventila, koji je sporan. Obzirom da iz iskaza svih saslušanih svjedoka koje je sud u presudi sumirao, a sud je saslušao veliki broj svjedoka, pregledom fotografija, video snimka i ostalih isprava u spisu ne proizlazi da bi tuženik ili podredno umješač (pa ni društvo Vodovod Dubrovnik) ugrađivao sporni ventil koji je bio okrenut u krivu stranu, sud nije nikako mogao utvrditi odgovornost za štetu. Sud donosi odluku na temelju činjenica koje su tijekom postupka dokazane, a u ovom postupku nisu dokazane sve potrebne pretpostavke odgovornosti za štetu. Svaka stranka u ovom sporu treba dokazivati istinitost svojih tvrdnji o postojanju činjenica na kojima zasniva svoje zahtjeve i prigovore (čl. 7. st.1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a) te navedene odredbe određuju teret dokazivanja odlučnih činjenica.

18. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 1. i čl. 155 ZPP-a. Sud je na temelju do zaključenja glavne rasprave određeno postavljenog zahtjeva tuženika (l.s. 224), sukladno čl. 155. ZPP, vrijednosti predmeta, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 i 126/22 dalje: OT), našao potrebnim za vođenje ovog postupka troškove tužitelja i to za zastupanje na ročištima na kojima su se izvodili dokazi ili se raspravljalo o glavnoj stvari 29.8.22, 23.1.23, 29.3.23, 8.1.24, 20.1.25. po 100 bodova po svakom ročištu (Tar.br. 9.toč. 1 OT-a), za ročište koje je bila odgođeno bez raspravljanja 6.9.23. po 25 bodova (Tar.br. 9.toč. 5 OT-a), za obrazloženi podnesak 100 bodova (Tar.br. 8.toč. 1 OT-a) što ukupno iznosi 625 bodova što temeljem Tar.br. 50. OT-a iznosi 1.250,00 eura sa PDV-om (312,50 eura) iznos od 1.562,50 eura, trošak vještačenja 1.000,00 eura, te trošak sudske pristojbe na presudu 95,44 eura

Posl. br. P-12/2025-42

(Tar.br. 2 st 1 Tarife sudskih pristojbi – prilog Uredbi, a temeljem čl. 4 st.1 Zakona o sudskim pristojbama), što sve zbrojeno iznosi 2.657,94 eura pa je tako odlučeno kao u toč. III izreke rješenja. Napominje se da je sud odluku o trošku u ovršnom postupku odlučio u sklopu odluke o platnom nalogu.

19. Sud je na temelju do zaključenja glavne rasprave određeno postavljenog zahtjeva tuženika sukladno čl. 154. st. 1 i 155. ZPP, vrijednosti predmeta, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, (Narodne novine br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022, 138/2023, 107/25 dalje: OT), našao potrebnim za vođenje ovog postupka troškove tužitelja i to za zastupanje na ročištima na kojima su se izvodili dokazi ili se raspravljalo o glavnoj stvari 5.5.25, 2.7.25, 25.8.25, 1.10.25. i 3.6.26, po 250 bodova po svakom ročištu (Tar.br. 9.toč. 1 OT-a), za pristup na ročišta koja su bila odgođena prije početka raspravljanja od 16.3.26, 30.3.26. i 67.5.26. po 50 bodova po ročištu (Tar.br. 9.toč. 5 OT-a), za odgovor a tužbu i obrazloženi podnesak po 250 po podnesku (Tar.br. 8. toč. 1 OT-a) što ukupno iznosi 1.900 bodova što temeljem Tar.br. 54. OT-a iznosi 3.800,00 eura uvećano za PDV 25%, što je 4.750,00 eura i za trošak vještačenja 1.050,00 eura, dakle ukupno 5.800,00 eura, te je tako odlučeno kao u toč. II izreke rješenja

U Dubrovniku, dana 10. srpnja 2026.

Sutkinja:
Katarina Franković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude, ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a ukoliko nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude od dana dostave presude pozivom na gornji poslovni broj spisa.

Broj zapisa: **9-3088a-99c5c**

Kontrolni broj: **0e428-c76e6-6a474**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.